

Fiolstræde 44
1171 København K
Tlf 3395 7000
Fax 3395 7001
cirus@ciriusmail.dk
www.cirusonline.dk
CVR-nr. 11 85 20 25

Heidi Straarups assistentophold på Gran Canaria oktober - februar 2008.

Heidi er uddannet folkeskolelærer fra Silkeborg seminarium med linjefagene dansk, engelsk, matematik og billedkunst.

1. Arbejdsvilkår

Mine arbejdsopgaver var at varetage engelskundervisningen, i samråd og samarbejde med de tilknyttede lærere i alt 15 timer om ugen.

13 timer om ugen var jeg engelsklærer på følgende klassetrin: 1°ESO, 2°ESO, 3°ESO, 4°ESO og endelig 1°BACH. Altså børn og unge fra ca. 11 – 18 år. Jeg underviste hver klasse 1 time om ugen, dvs., at jeg varetog undervisningen i alt 13 klasser.

1 time om ugen havde jeg specialundervisning, med hovedfokus på engelsk, sammen med en anden lærer. Her kom elever fra 2°ESO. Der var ca. 5 elever til denne time.

Den sidste time om ugen var et faglige møde for alle sproglærere – mig

selv indregnet 5 engelsklærere og én fransklærer.

I de timer, hvor jeg underviste, var jeg den primære lærer, mens den spanske lærer stod for hjælp til at oversætte og hjalp med disciplineringen af eleverne. Da denne skole netop har store problemer med disciplinering, var det nødvendigt med én, der kendte sproget. Derudover var det også andre disciplineringsmetoder, der blev anvendt her; råb og skældud. De pædagogiske metoder man ofte bruger i Danmark ville ikke kunne slå igennem her, da eleverne var vant til, at der blev råbt af dem i hjemmet. Det kan godt være svært at skulle gå på kompromis med noget så fjernt fra éns eget land, så jeg var glad for at have hjælp. På den måde var den anden lærer i klasserummet en hjælp, men alligevel også med til at "kvæle" motivationen hos eleverne. Som jeg så det, var det svært at skabe en god stemning, når de fleste timer startede med "skældud". Det lykkedes dog alligevel en gang imellem.

Hver klasse kørte hovedsageligt efter et bogsystem, som jeg da også benyttede mig af. Derudover tilføjede og afprøvede jeg forskellige aktiviteter, som jeg har erfaringer med fra Danmark.

Jeg ved ikke af, at skolen deltog i andre europæiske samarbejdsprojekter, men jeg ved, at de har planer om at undersøge muligheden for at deltage i et igen. Vores samarbejde har været godt og jeg tror, at de ser assistentordningen som en god måde at motivere og aktivere eleverne

(og lærerne) på.

I starten blev jeg sat godt ind i tingene (undervisningsmaterialet, rundvisning på skolen m.m.), men siden er det yderst begrænset, hvor meget tilsyn, der har været med mit arbejde. De lod mig få meget frihed til at afprøve de ting jeg ville. Det var dejligt, men for mig var det nogle gange svært at se, hvor meget eleverne fik ud af min undervisning, da jeg havde så mange klasser - hver én gang om ugen. Der er ikke rigtig nogen evalueringskultur på denne skole og jeg tror ikke helt, at de forstod, at jeg gerne ville have noget konstruktiv kritik. Jeg prøvede at spørge til det, men de synes alle, at alt gik fint. Hvis de havde været helt uenige i mine metoder, havde jeg måske nærmere mærket et såkaldt "tilsyn" med mit arbejde.

Jeg var kun tilknyttet denne ene skole, men det i sig selv bød på et bredt udvalg af elever, hvad angår faglige kompetencer og deres sociale baggrund.

2. Modtagelsen

Min kontaktperson havde, i samråd med de andre lærere i sprogafdelingen, lavet et skema til mig, da jeg kom. Der var dog enkelte ting, der kunne forberedes og dette skete uden problemer fra min eller kollegers side. De var indstillet på at gøre mit ophold så positivt som muligt og hørte gerne på mine ønsker og ideer. Da denne ordning var ny for mig

såvel som dem, aftalte vi nærmere efterhånden, for at få det bedst mulige udbytte for begge parter.

Efter en måneds tid ville de dog gerne ændre mit skema for 5. gang og her måtte jeg sige fra. Eleverne var meget glade for projektet og ville alle have mig i deres klasse. Det var der jo desværre ikke timer til (eller kræfter fra én sprogassistent), så det kunne altså ikke lade sig gøre. Og sådan en dansker kunne ikke blive ved at blive kørt rundt i det cirkus. Altså fik vi de sidste ting på plads og jeg kunne derefter beholde mit skema, som det var.

Værtskolen har helt sikkert været en god støtte for mig. Alle kollegaer har taget godt imod mig og har tilbudt mig hjælp hver gang, jeg har haft brug for den. De har ikke nægtet mig noget og har alle givet udtryk for, hvor glade også de var for projektet. Mange af dem var generte i starten og kredsede forsigtig rundt om mig, for de fleste af lærerne var en smule flove over deres begrænsede engelskkompetencer. Efterhånden som mit spansk blev bedre, kontaktede flere og flere mig og har kun vist mig positiv interesse.

Selvom man skal vænne sig til en anden form for organisation, struktur og i det hele taget bare mentalitet, ja så er jeg yderst tilfreds med min integration i skolens liv som helhed. Det har været til gavn og glæde for mig selv såvel som lærere og elever. Selvom der er nogle ting, jeg kun-

ne have lyst til at ændre på skolen, ja så må jeg erkende, at de fleste ting er dybt forankret i kulturen. Det står jo ikke til at ændre.

3. Hvad har jeg lært

For det første har jeg lært at tage tingene lidt mere roligt. I Danmark rider de fleste af os på en bølge, der fører os direkte mod succes, men desværre smider nogle af i farten, så de i stedet ender med stress.

Dernede tager de tingene mere roligt. Nok har de travlt og nok har de mål, som vi har i Danmark, men de sætter ikke deres egne behov til side for at kunne udføre arbejdet til UG. Det kan man godt lære lidt af, for ofte er en glad lærer også en god lærer.

Jeg er blevet bekræftet i vigtigheden af evaluering. Pga. deres skolestruktur, hvor man altid slutter kl. 14 og alle skynder sig hjem for at spise, ja så er der ikke rigtig tid til at få snakket med nogen om noget. Jeg ville jo finde det naturligt at diskutere de enkelte klasser og at få fastsat nogle sociale mål. Men det er der altså ikke tid til. På denne skole havde lærerne mere brug for at snakke og grine i den ene korte pause, der var på en skoledag. Det er måske også nødvendigt, hvis man skal holde humøret oppe, men som sådan er alle lærerne meget alene med deres tanker om klasserne.

Deres system er bygget op omkring tests og eksamener, hvilket gør

eleverne stressede og ude af stand til at koncentrere sig om de fag, der ikke lige er på eksamensplanen den pågældende uge. Dette er en erfaring, jeg er meget glad for at kunne tage med til Danmark, hvor vi på mange måder er ved at lægge samme kurs. Jeg kan i hvert fald se nogle muligheder de danske elever har, som de elever jeg mødte i Jinamar ikke havde. I Danmark er der plads til at tænke selvstændigt og det vil jeg ikke give slip på for nogen pris.

Mht. engelsk undervisning, ja så har jeg oplevet et godt eksempel på, hvordan man IKKE skal gøre. Det lyder måske lidt snæversynet, men det engelske niveau er meget lavt på skolen og i det hele taget på øen Gran Canaria. Jeg har nu oplevet hvorfor, hvilket kun kan gavne min egen engelskundervisning i Danmark, hvor jeg hvis muligt kan styre udenom nogle huller.

Jeg har lært et nyt sprog – spansk. Dette har givet mig en ny indsigt i det at lære et nyt sprog. Det er ved at være mange år siden, jeg sidst lærte et nyt sprog fra bunden. Dette giver mig mulighed for at sætte mig i elevernes sted, når de præsenteres for engelsk første gang. Jeg har oplevet, at det at høre spansk hver dag, har (ikke overraskende) gjort det nemmere for mig at lære det nye sprog. Dette styrker mig i min forestilling om, at eleverne fortsat skal opfordres til at favne det engelske, de møder i hverdagen. Hvor er vi heldige faktisk at have engelsk fjernsyn m.m. i Danmark!

Sidst men ikke mindst har jeg lært en del om, hvordan det er at være ny og "alene" i et nyt land. Jeg har været så heldig, at lærerne på skolen har taget sig godt af mig og har givet mig nogle kulturelle oplevelser, der har gjort min integration hernede lettere. Jeg kan nu se, hvor vigtig det er, at man tager sig godt af de mennesker, der bosætter sig i Danmark. Hvordan skal de blive integreret, hvis vi ikke inviterer dem indenfor? For mig har dette ophold i hvert fald også betydet, at jeg har nu ved, hvad man savner, når man er ude og hvad der virkelig betyder noget.

4. Forbedringer af sprogkunderskaber og undervisningsfærdigheder

Jeg har helt sikkert forbedret mine sprogkunderskaber i sproget spansk. Da jeg både modtog undervisning i sproget, øvede mig i de omgivelser, jeg boede i og forsøgte at samtale på sproget så ofte som muligt, ja så kan nu jeg klare mig i et spansktalende land.

Hvad angår mine engelskfærdigheder føler jeg ikke, at de er forbedrede, da niveauet hernede er meget lavt. Da der er så godt som ingen engelske film, tv, tidsskrifter m.m. hernede, så har jeg heller ikke mødt sproget i min hverdag, som jeg er så privilegeret at gøre i Danmark. Men jeg har da oplevet at måtte undervise på et helt andet niveau end det er tilfældet i Danmark.

Jeg har dog lært nogle nye ting ang. undervisning, som jeg kan tage med mig til Danmark. Eks. var der to lærere, som taklede konfliktløsning og disciplinering rigtig godt. Jeg fik også set nogle nye måder at gribe undervisningen an på. Mange af disse indtryk kan både bruges til at bekræfte og afkræfte mine tidligere undervisningsidealer og ideer.

5. Hvad eleverne på værtsinstitutionen har fået ud af mit ophold:

Mit modersmål:

Eleverne har desværre ikke lært meget dansk. Pga. de mange problemer den pågældende skole havde med disciplinering og sociale problemer, ja så valgte vi, at jeg udelukkende skulle undervise i engelsk. Jeg har dog fortalt eleverne om Danmark og de har også lært enkelte danske sætninger.

Kulturen i mit hjemland: Her har eleverne fået mange oplysninger. De har både været interesseret spørgende og jeg har givet dem "bonusoplysninger", når det bød sig til. Det er især de ekskursioner og arrangementer udover mine undervisningstimer, der har budt på udveksling af informationer omkring vores forskellige kulturer. Jeg har i løbet af den sidste måned sat facts om Danmark op på skolen – på farvet papir, så det rigtigt kunne tiltrække elevernes opmærksomhed. Dette skulle i sidste ende munde ud i en quiz om Danmark.

Forståelse for europæiske spørgsmål:

Jeg har kun drøftet disse ting på de højeste klassetrin. Vi har diskuteret vigtigheden af at kende til andres kultur og sprog, hvordan man bør opføre sig, når man besøger et andet land og den internationale udvikling i forhold til vigtigheden af at lære engelsk.

6. Praktiske problemer

Jeg har før nævnt, at det til tider har voldt mig problemer at indfinde mig under en skoleledelse så anderledes fra alt, hvad jeg har været vant til. Det er små ting, som f.eks. det at melde sig syg, når man er syg. Jeg har haft en del ventetid og en del aflyste timer pga. disse faktorer. I starten blev jeg meget irriteret over manglen på kommunikation, men til sidst indfandt jeg mig under dette "nye" system og lavede mere fleksible undervisningsplaner, hvor der var plads til disse uforudsete ændringer.

Selvom jeg måtte vente en del tid på at kunne få ordentlig besked fra skolen i Jinamar og på at få den skriftlige aftale i stand, så har de ellers hjulpet mig med mange af de praktiske problemer, der kan opstå, når man skal bosætte sig i et nyt land. Jeg kunne overnatte hos en af lærerne de første dage (mod en mindre betaling) og min kontaktperson hjalp mig med at finde et værelse, som jeg blev meget glad for i løbet af mit ophold der. Hun hjalp mig også med at blive indskrevet på den "lokale" sprogskole, så jeg lige kunne nå at komme med på holdet. Dette ville jeg ikke have fundet på egen hånd. I hvert fald ikke tids nok.

Jeg fandt også hurtigt ud af, at jeg nødvendigvis måtte have mig en mobil, da jeg ellers ikke kunne kommunikere med nogen udenfor arbejdstiden. Dette fik jeg også hjælp til. En lærer havde endda en gammel mobiltelefon på lager, som jeg kunne overtage gratis. Så det kostede mig næsten ingenting at få mobil.

Ting som sprogskole, mobil, bosted osv. er ting, som jeg godt vidste, at jeg skulle finde. Heldigvis var mine lærere søde til at hjælpe. Et råd til andre kunne være at få dette sat i gang, så snart de ankommer og at erkende at "de indfødte" kan gøre det hele meget lettere for dig. Du behøver ikke selv at stå for det hele.

Et praktisk problem som opstod, var, at min kontaktlærer blev gravid. Dette betød, at hun måtte blive hjemme i seng det meste af mit ophold her. Altså har jeg ikke snakket og evalueret med hende, som jeg havde ønsket. Hun havde dog sikret sig, at jeg havde andre kontaktpersoner på skolen, så jeg var bestemt ikke ladt i stikken. Savnede dog at have den kontakt til hende, som jeg har oplevet at have med praktiklærere under min uddannelse.

Som før nævnt blev mit skema ændret adskillige gange. Set i bakspejlet ville det have været rart, hvis lærerne på skolen faktisk havde gennemdiskuteret et muligt skema, før de præsenterede det for mig. Jeg oplevede, at de lavede skemaet efterhånden som de lige fik nye ideer, hvil-

ket jo resulterede i at jeg i løbet af den første måned nåede at have 5 forskellige skemaer!

Det største "praktiske" problem var faktisk, at jeg modtog mine penge fra organisationen meget sent. D. 5. december 2007 vel at mærke! Jeg var heldig, for jeg havde en lille opsparing og mulighed for at låne nogle penge af mine forældre. MEN havde dette ikke været tilfældet, kunne jeg jo have stået uden penge til mad og bolig. Dette er en opfordring til at prioritere hurtig afregning med de nye sprogassistenter!

7. Forslag til forbedringer eller gode råd til fremtidige assistenter?

En klar forbedring af opholdet ville være, at alle pengeforholdene blev ordnet en del hurtigere. Jeg havde i forvejen en del forsinkelser mht. at få snakket med værtsskolen og min kontaktperson, da skolen først startede efter sommerferie d. 1. 09.07. Dette betød, at jeg inden for en god uge skulle bestille flybillet og have de sidste ting i orden.

Derudover var min kontrakt forsinket. Det er selvfølgelig ikke organisationens skyld, at den blev væk i posten, men alt i alt var der mange ting, der gjorde, at jeg måtte vente på mine penge. Den sidste forsinkelse er kun at bebrejde dem, der skulle overføre penge til mig, for der gik næsten en måned fra kontrakten var i hus – til jeg fik mine penge.

Gode råd til fremtidige assistenter:

- Så snart du kommer til værtslandet, vil du opdage, at du nu mangler bolig, mobil og evt. sprogskole. Prøv at få sat disse ting i gang allerede før du tager af sted (hvis muligt), eller lige når du er ankommet til værtslandet. Så snart du har en mobil dernede, gør det alting lettere. Mht. sprogskolen er det nødvendigt at være hurtigt ude, så holdene ikke allerede er fyldt op.
- Hvis du ikke taler sproget er et sprogskoleophold klart at foretrække. Du møder nye venner der, og det bliver lettere at lære sproget. Søg efter evt. efter en sprogskole for "tilflyttere" i stedet for de dyre to-ugersophold.
- Sørg for at få et godt forhold til dine kollegaer. De er nøglen til at lære det nye samfund og den nye skoleform at kende. Gør opmærksom på dig selv og vær indstillet på at tage initiativet, når det kommer til at samtale med dem. Jeg oplevede, at mange var generte og først åbnede op, da jeg kunne tale med dem på deres modersmål.
- Skab interesse for dit hjemland. Jeg hang facts om Danmark op på skolen og fik fragtet nogle brunkager og pebernødder til lærerværelset i december. Disse ting førte til samtaler og spørgsmål om mit hjemland.

- Vær omstillingsparat. Du kommer måske til at arbejde under mindre organiserede forhold. Omstilling er nødvendig, for hele skolen ændrer sig ikke, bare fordi der kommer en assistent. Dog vil jeg tilføje, at man heller ikke skal blive doven og bare læne sig tilbage og følge deres rytme. Prøv at tilføre din undervisning nogle danske værdier.
- Jeg underviste ikke på dansk, men kunne egentlig godt tænke mig at have prøvet det alligevel. Hvis du gerne vil undervise i dansk – så hold fast i det!
- Vær forberedt på, at informationsmødet i værtslandet måske kun er på modersmålet. Jeg oplevede eksempelvis, at mødet kun var på spansk. Sørg for at få aftalt med din kontaktperson, at denne bagefter vil forklare dig, hvad der egentlig blev fortalt.